

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№22 (772) • П'ятниця, 4 лютого 1994 року • Ціна договірна

Парламентська хроніка: вечірнє засідання 2 лютого

УРЯД ПІДЕ ДО ЗАБОЮ - НАРОД, МАХНИ ЙОМУ РУКОЮ!

Пріоритет віддаватиметься
до 2010 року вуглевидобуванню

Певно, сам Бог велів розгляда-
ти Концепцію розвитку палив-
но-енергетичного комплексу
України після обіду: інформа-
ція заступника міністра еко-
номіки Василя Буревія, ма-
буть, сприяла роботі органів
травлення. Отже, стабіліза-
ція роботи нафтогазової галу-
зі дасть можливість до 2010

року довести видобуток наф-
ти до 7,2 мільйона тонн, а
природного газу — до 30,2
мільярда кубічних метрів на
рік. Потреба держави в палив-
но-енергетичних ресурсах через
п'ятнадцять років має скоро-
титися проти 1990 року на
5,6 відсотка.

(Закінчення на 2-й стор.).

Абзац з листа

Пам'ятаю перші засі-
дання Верховної Ради, ко-
ли хтось із депутатів ска-
зав, що кіншиня Рада —
це рада не куховарів, а
ділових людей. Навіть мо-
жна сказати, що там дійсно
немає куховарів, бо біль-
шість законів приготова-
но некасію і не годиться
для споживання. У парла-
менті діють не політики, а
політикані-балачуни, за-
бувши, що політика — це
професія.

В. ПАВЛАСЬКИЙ,
Київський Ріс.

Продиктовано в номер

М. Джемільєв:

«Політика

Мешикова

спрямована на
конфронтацію»

Завдя Ю. Мешикова на його першій прес-
конференції в ранці Президенти Республі-
ки в Криму, що Меджліс кримськотатарського
народу повинні деталізуватися (тобто
зареєструватися як партія), мовляв, «двох
органів представницької влади не буде»,
збрала дев'ятовий народ. 2 лютого у
вечірній програмі Кримського телебачен-
ня виступила голова Меджлісу кримськотатар-
ського народу Мустафа Джемільєв. Він
сказав: «Ми недовгождували підтримки, по-
то інституту президента у тому вигляді, в
якому він зафіксувався у Законі про Республі-
ку в Криму «Про президента Республіки
Крим», кримські татари не визнають». Тим
більше, що, приймаючи даний закон,
кримський парламент «повністю проігнору-
вав права кримськотатарського народу»,
відкинула, не розглядаючи, лише законопро-
єкт «Про президента Кримської Республі-
ки».

Квіти пам'яті
і шані

Волонери відзначили 50-річчя визво-
лення Луцька від німецько-фашистських
загарбників. На меморіальному комплексі
Вічної слави відбулися урочистості. Хви-
линною мовчання присутні вшанували тих,
що 2-го лютого 1944 року поліг в полі
бою, визволюючи Луцьк від фашистів. На
урочистості мітингу, який відкрив голова
Луцької міської Ради народних депутатів
Анатолій Поля, виступили керівники міста
й області, ветерани війни, учасники звіль-
нення міста. Від імені Президента України
і Кабінету міністрів щиро вітання луцчанам
і гостям Луцька передав віце-прем'єр-
міністр України Микола Жулинський.

Зустрілися
по-сусідськи

Глова Луцького обласного управління
Є.Хашанов і голова обласної народних де-
путатів Анатолій Касьянов взяли участь у
координаційній нараді керівників органів
влади прикордонних областей України і
Росії, яка відбулася в Бєлгороді. Іде було
затверджено статут ради керівників при-
кордонних областей України і Росії. Виз-
начено принципи та регламент її подаль-
шої роботи. Сторони домовилися створи-
ти «Україно-російську виконавчу дирекцію»,
обговорили її статут і можливі склад.
Учасники наради висловили думку, що
прикордонні області зможуть лідити спів-
робітництва за умови міждержавної зга-
доки.

Павло Тичина
повертається

Творче підприємство при Одеському
відділенні Українського фонду культури
готує до друку збірку віршів Павла Тичини
«Панахиди спіні» — досі невідомий лі-
ричний цикл творів великого поета, що й
самим автором вважався загубленим. А
знайшов, упорядкував і подав до видання
рукопис одеський краєзнавець та дослід-
ник творчості ряду митців Сергій Лушчик.
Це до нього потрапила частина архівних
матеріалів відомого художника й літера-
тора Михайла Жука, який свого часу на-

чав Тичину малювати в Чернігівській с-
мінарії.

Виваженість
у політиці
високо цінується

Знакомостя щодо можливого про-
стини напруження в україно-російських
відносинах після перемоги Ю.Мешикова на
президентських виборах у Криму наслало
а інтерв'ю програмі «Міжнародний
час» телекомпанії Сі-Ен-Ен номініч
Президента США з потім національної
бешки Е.Бейка. «У той же час, — відзна-
чив представник Білого дому, — ми ціл-
ком задоволені реакцією на цю подію
українського й російського урядів, які
обидва внаслідок поновили, а також політи-
кою, що впроваджує Президент України
Л.Кравчук після зустрічі з Президентом
Б.Клінтонем». Е.Бейка додає у разі, якщо
Росія повернеться до політики, яка змушує
нас повернутися до періоду «холодної вій-
ни», то національний безпеці США буде
завдане непоправне шкоди.

Шолом-Алейхем
і його народ

«Прийняти пропозицію Міністерства у
справах національностей та міграції, Мін-
культури і Єврейської ради України про-
ведення за 20 лютого по 2 березня н.р.
«дня єврейської культури, присвячених
135-річчю з дня народження Шолом-
Алейхема» — так розпорядження щодо
визнав в.о. прем'єра Ю.Звягільський. У
програмі урочистостей — добродіж-
ні концерти, фестивалі дитячих і молодіж-
них колективів, творчий вечір композито-
ра І.Пеглера, спектакль театру імені
І.Франка «Тес'є-Тес'є» і т.ін.

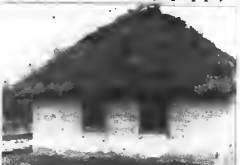
Отофакт

Є в Україні, на Кілішанці, село Мар'яні-
ца. Тут у одній селянській родині наро-
дился на початку століття Іван Колосов-
ський — видатний співець, палкий патріот
річної землі.

Днями у Мар'яніці, на обієкті Колосов-
ських, відбулися урочиста церемонія за-
кладки пам'ятного знаку — незабаром тут
буде відкрито меморіальну садибу вели-
кого сина українського народу Івана Сме-
новича Колосовського.

На зйомках пам'ятний знак та новозве-
дена хата родини Колосовських.

Фото Віктора НЕСТЕРЕНКА
(Укрінформ).

Парламентська хроніка

Уряд піде до забою...

(Початок на 1-й стор.).

Покладається на збільшення обсягів власного виробництва енергії, зокрема, за рахунок нарощування виробництва органічного палива, передусім кам'яного вугілля, балансові запаси якого тільки для промислових потреб становлять 47 мільярдів тонн. З цієї причини, напалата доповідач, закривати перетягальні шахти нерозумно, навпаки в намірах командирів вугільної промисловості та уряду — реконструкція і модернізація 89 діючих та будівництво 22 нових шахт. Якщо ці плани втілять в життя, то до закінчення періоду України задовільнить свої потреби у вугіллі повністю, а за нафтою і газом — на 14 і 80 відсотків відповідно.

Мабуть, той, хто з якоюсь причиною не побидає, — добирав істину біля мікрофона: якщо ж узяти кошти на будівництво нових шахт, які сподрукують не менш як десяти років, якщо надворі люте инфляція; чи не потропають горючі шахтарі з експлуатаційними елементами встановів у рамках акціонерної енергетичної компанії; хіба не розумніше розробляти ядерні реактори, які працюють на природному урані тощо.

Запитання стосувалися різних аспектів розвитку паливно-енергетичного комплексу, проте всі вони від «бору» парламентської трибуни, ніби білярди кулі, летіли в одну точку: пріоритет має віддаватися тільки розвитку енергетики, щоб заробити для неї валюту

можна різними шляхами: експортом зерна, металу, електричної енергії тощо. Однак, концепція ніяк не збігається, бо покладає на шахтний забій.

Зрештою, ухвалили: на її основі доручити уряду розробити і затвердити національну програму розвитку енергетики. Залишається сподіватися, що до 2010 року соборність вугілля не перевищить вартості золота.

А поки що прийняли у першому читанні закон «Про енергозбереження», відміняє кратність запровадженню Мінекономіки системи тарифного регулювання з житлово-комунального господарства, запровадженій в державі погодняний поєд з відшкодуванням, що завадили цей закон осени че-

рез небажання створювати додаткову структуру.

Меншого істотного завдав пакет законодавчих актів, присвячених регулюванню роботи і зупорядкуванню статусу суддів. Там само майже одностайно депутати опротестували намір уряду і Президентів України доводити куркульно земельних ділянок робітникам інвесторам. Хоча проти довгострокової оренди не заперечували. Отже, урядовий декрет «Про режим інвестування інвестування» президентський Указ «Про приватизацію незавершеного будівництва» зазнають-таки відповідних змін.

Коли після закінчення робочого дня депутати виходили з будівлю Верховної Ради, охорона аж так заставала собору, який прийб немо подякувати: його господаря не зобов'язані сплачувати «співні» податок.

Сергій ТЕРТИЙ.

Інтер'ю біля стін парламенту

Українські парламентарії на останніх засіданнях багато уваги приділяли питанням розвитку влади і повноваженням, якіма мають бути наділені органи державного управління. А що з цього уряду бракує влади?

Ярослав СІРНИЙ, робітник заводу «Арселора»:

«Я думаю, що нам треба будувати президентську республіку, бо така велика за територією і населенням країна потребує сильної виконавчої влади. Тоді не буде складних ситуацій, як-от з Кримом, і реформи плідні швидше. Президент має сконцентрувати в своїх руках значні повноваження».

Володар ЛІМАКОВ, студент Українського Інституту міжнародних відносин при Київському університеті:

«Структурною суспільство треба так, щоб не було протиріччя Верховної Ради. Я за парламентську республіку. При цьому треба істотно більше прав регіонам».

Анатолій ЗВІЖИНСЬКИЙ, безробітний.

«Група фактів має визначити різні моделі розвитку нашої суспільства. І обов'язково з українською історичною, українською ментальністю, іншими постимперськими реаліями і перспективами. Проте мисли лібералів, якім борба за демократію, на широті подумати про будівництво громадянського суспільства як національної держави, а не як носія чужого контролює безчестя і сепаратизм».

Марина ВОЛОШИНКА, безробітна:

«Корупція над «і» має розставити пріоритети. Народ май самотність, яка модель розвитку держави йому більше до вподоби».

Інтер'ю провів Петро ТАРАСІВ.

Владу за спاسبі не віддають

Ринкове засідання 3 лютого

Розглядаючи проект закону «Про формування місцевих органів влади і самоврядування» засідання, що владою не дуже-то хочуть діалогів. Особливо гострі дискусії виникли довокати пункту, в якому говориться, що після виборів депутатів місцевих Рад та формування виконавчих органів влади втрачає чинність Закон України «Про представ-

ника Президента України». Можливо, як же бути тоді з ними? На напівзлиттаних-непівпротести голосуючий! Плюю щоклом слухаю зауваження, що представники мають повне право бути обраними головою Ради і в виконавчого комітету. Якщо побояються, що люди за них не проголосують, то для чого влада там, хто не здатний керувати і відповісти?

Принципово новим у цьому законі є те, про що не говорили на попередніх засіданнях парламенту: голови обласних, районних, міських, селищних і сільських Рад обираються безпосередньо населенням і з посередом виконавчих органів. Щодо останнього, то, судячи, прийшли вріш-решт до того, з чого починався, — влада зосереджена в одних руках.

Можна сподіватися, що нові Ради працюватимуть ефективніше, оскільки їх чисельність істотно зменшиться — до 75 депутатів обласних, Київської, Севастопольської міських та до 30 в усіх інших Радах. Після голівної дискусії проект закону прийняли за основу і перейшли до постатейного обговорення.

Василь ТУТІВІК.

Постанова Верховної Ради України

Про план економічного і соціального розвитку України на 1994 рік

Розглянувши поданий Кабінетом Міністерств України проект плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік, розроблений з урахуванням невідкладних заходів щодо подолання гіперінфляції в Україні; з тимчасовою метою задоволення найважливіших потреб держави, зупинити спад виробництва, здійснити фінансово-кредитної і грошової системи, створити умови для недопущення дальшого зниження життєвого рівня населення, Верховна Рада України постановляє:

1. Затвердити Основні показники поданого Кабінетом Міністерств України плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік.

2. Кабінету Міністерств України вжити заходів щодо забезпечення у 1994 році досягнення народним господарством України таких основних показників економічного і соціального розвитку: зупинити зниження національного доходу проти 1993 року, встановити річний ріст доходу на душу 8,6 процента; зростання обсягів промислового виробництва в цілому на 2,3 процента; зростання обсягів валової продукції сільськогосподарства на 7,1 процента;

збільшення обсягів виробництва товарів народного споживання на 57,5 процента, у тому числі продовольчих — на 7,1 процента та сировинних товарів — на 2,5 процента;

експорту продукції за державним контрактом на суму 1,3 млрд. доларів США;

збільшення найважливіших індикаторів соціально-економічного розвитку та введення в дію об'єктів соціально-культурної сфери за рахунок державних централізованих капітальних вкладень згідно з додатком.

3. Для забезпечення виконання у 1994 році завдань плану економічного і соціального розвитку України доручити Кабінету Міністерств України у двохмісячний термін затвердити та довести до міністерств, відомств, Ради Міністерств Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій:

обсяг державного контракту та державного замовлення, у тому числі обсяги поставок до державних ресурсів сільськогосподарської продукції, сировини і продовольства;

обсяг державних централізованих капітальних вкладень, задано на створення виробничих потужностей і введення в дію об'єктів соціально-культурної сфери.

4. Кабінету Міністерств України довести до міністерств, відомств, Рад Міністерств Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій показники плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік і забезпечити систематичний контроль за їх виконанням.

5. Встановити, що персонально відповідальними за виконання плану економічного і соціального розвитку є: Кабінет Міністерств України, міністри та їх перші заступники, керівники відомств, Ради Міністерств Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій та підприємств.

6. Кабінету Міністерств України по підсумках роботи народного господарства щоквартально доповідати Верховній Раді України

про хід виконання плану економічного і соціального розвитку України у 1994 році.

7. Запровадити Президенту України послати контроль за діями Кабінету Міністерств України по забезпеченню виконання Основних показників плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛОЦЬ

м.Київ
28 січня 1994 року

Позначення	Одиниці виміру	1994 рік
І. Виробництво найважливіших індикаторів економічного розвитку у натуральній формі на підприємствах державної форми власності		
виробництво — всього	млн. євр. год.	239,6
у тому числі на АЕС	—	70
вироб. металургійного коксостану	млн.т.	4,2
чаву	млн.т.чаву	18,3
вугілля	млн.т.	128
продукт чорного металу роторний (включючи заготовку на експорт)	тис.т.	26,900
труби сталеві	—	41,00
добрих мінеральних (у перерахунок на 100% складних речовин)	—	36,70
полімерів та пластиків різноманітних	—	115
автомобілів — всього	тис.шт.	204
тракторів	—	64
плата державної власності	млн.уонової євр.	13
плата державно-ушкодженій	тис.уонової євр.	650
ділова деревина	тис.куб.м	4975
папір	тис.т.	237
каптон	—	380
меласи	—	14750
лісти асбестовані (шифр)	млн.уонової євр.	1419
матеріали сітні	млн.шт. уонової євр.	6500
ТЕХНІКА:		
автомобілів	млн.євр.	307,4
авіаційних	—	145,7
кораблів	—	45,7
літаків	—	57
паропаротракторів	млн.шт.	95
машин	—	53,7

напівпроцесор (в бурху з сировиною державною)	тис.т.	176,9
олія (з сировиною державною)	—	290
порохни (з зерном державною)	—	6000
спирт етиловий (з державною сировиною)	млн.л.	47,4
напівпроцесорів	тис.шт.	85
товари сім'яні різноманітні	млн.євр.	1847,6
II. Виробництво основних видів сільськогосподарської продукції (всі категорії господарств):		
паропаротракторів (у фізичній масі)	тис.т.	452,9
паропаротракторів (у фізичній масі)	—	433,9
олія кукурудзяна — всього	—	2990
у тому числі державної	—	2730
у тому числі (у тис.т.)	—	4900
меласи	—	20000
літаків	млн.шт.	14100
III. Введення в експлуатацію об'єктів соціально-культурної сфери за рахунок державних централізованих капітальних вкладень:		
загальна площа житлових будівель	тис.євр.	1818
у тому числі для АПК	—	119,681
загальноосвітні школи	тис.євр.	74,24
у тому числі для АПК	—	7,143
дошкільні заклади	тис.євр.	10,19
у тому числі для АПК	—	3,265
лікарні	тис.євр.	6,3
у тому числі для АПК	—	0,05
вибухотриво-політичних закладів	тис.євр.	14,85
у тому числі для АПК	—	0,183
будівля-інтернати для престарілих та інвалідів	тис.євр.	0,53
аеропорти	—	333,7
будівля-інтернати для престарілих та інвалідів	—	143,5
у тому числі для АПК	—	1,8
кавалерії	тис.євр.	491,9
судової	—	453,7
у тому числі для АПК	—	7,8
технологістичні	тис.євр.	656,4
літаків	—	33,5
літаків	—	4523,5
у тому числі для АПК	—	1771

у парламенті?

У Харкові серед кандидатів у депутати, мабуть, будуть і «шпигуни»

4 лютого 1994 року. № 22 (772)

«Інколи не зійде, роса очі виїсть»

Про подолання кризи в економіці

Якщо жодна статистика, що Україна, яка виробляє 5 відсотків світової продукції, має у своєму розпорядженні 25 відсотків світових площ чорнозему, і при цьому вистачає лише 0,8 відсотка населення Землі, «раптомо» зубожіє й деградує? І це в світі з чороз?

Економічна наука довгий час піднімала політекономію і не мислила конкретних економічних знань. Крім того, економіку усе тримало на сисемі «чужої» відносини, основною ж якніс в відносинах власності, аби «нагородити господарство» в цілому. Якщо ж розглядати її як відтворювальну систему; виробництва — розподілу — обміну — споживання, — то вона поставила як виробничо-розподільча та обмінна система, як умова існування й розвитку суспільства, водночас розкривається механізм її функціонування і леготується аналіз, знаходження причин, чинників кризи, шляхів і способів її подолання.

Становило так: по-перше, в Україні виробництво є структурно, орієнтовано переважно на виробництво засобів виробництва і «фрукції», ниткова вага яких у загальному суспільному продукті становить 87 відсотків (1990 рік), споживча продукція — 13 відсотків. У розвинених промислових країнах співвідношення протилежне. По-друге, рівень технології вкрай низький, більшість підприємств перебуває на до- і ранньоіндустріальному рівні розвитку. Фізично зношено 2/3 парку засобів виробництва, морально зношено 50 відсотків. Об'єктивної відносної ефективності виробництва, котра відображає рівень технології, розпорядженні в часі, коефіцієнт використання норми часу, частки інших факторів, має мізерне значення, що дорівнює 0,14 (максимальне — дорівнює одиниці). По-третє, нинішня організаційна структура виробництва у вигляді заводів — «філіалів, що виробляють практично все — від латки до пакувальної тари, — архаїчно-інтегральна і не по ішше як натуральна виробництво. Це призвело до неупришту високої фондемістності продукції. При рівні економічної рівноваги і розвитку цей показник розглядають як основ-

ний критерій параметру виробничості й економіки. Існує його традиційний, максимальний припустимий норматив, що дорівнює 0,2162. У нас же про його значення навіть не чули. Як середнє, він становить, що дорівнює 2,6 (середнє — 1,60).

Коефіцієнт відносної ефективності виробництва, що відображає організаційну структуру, за середньої величини фондемістності становить також мізерну величину, що дорівнює 0,16. Інтернальний коефіцієнт становить 0,022, тобто виробництво приносить на 2,2 відсотка «потенційної» можливості.

Продуктивність праці на наших заводах не перевищувала 27 тисяч рублів у 1990 році (а зараз туди більше), в розвинених країнах до 590 тисяч доларів, при цьому фондоїдентична становила відповідно 4 копійки і 30 доларів (якщо вважати «якість» наших показників і критерію руху не наших затрат і утилізації, не порівняння досить коректне). У колишньому Союзі вироблялося 23 мільйони тонн продукції, в Європі та інших країнах — 1 мільярд. Очевидно, що функціонування такого виробництва економічно абсурдне. Мало того, воно не відновлює — капіталовкладення, що йдуть на «розвиток» виробництва, фактично «заливаються» в промислову фондемістність. При цьому воно не просто «їде» у лісок, а роздувається інфляцією, що випливає з мультиплікатора Кейнса: один одиниць державних капіталовкладень збільшує попит на 2 — 2,5 одиниць. Таке сталося в 1986-90 роках, коли на розвиток матеріального будівництва було виділено 240 мільярдів рублів. Відбувається й зворотне.

Стосовно другої важливої фази відтворювальної системи — розподілення, то її структура і пріоритет також гранично закривлені і при цьому програмно змінюються. Витрати на оборону становили 1989 року 300 мільярдів карбованців (30 відсотків валового національного продукту), а не

20,2 мільярда, як відносно заявлялося. США витратили 6,1 відсотка. На оповідання виробництва на воєні промислових витратили 66 відсотків, а нас же близько 1 відсотка. Чи треба говорити, що функціонування всіх відтворювальної системи ірраціонально з позиції логіки, економіки та соціальної моралі?

Замість реформування виробництва і відтворювальної системи було розпочато, актуально-камінь, вибори директори, створення кооперативів і так звану «радикальну економічну реформу». Непридатна відтворювальна система звичайно відновлює напруження енергії (хаосу).

Це було безперенітне, логічне рішення — реформування існуючої децентралізованої монополістичної дефіцитної відтворювальної системи, уразливої глибоко і широко структурно кризою, природним ринковим законами.

Наслідок скорочення потоку імпортних і горіхливих грошей, натуральних обсягів виробництва були посилені лібералізацією ціни. Вони, на жаль, не тільки мали відлучити зайві гроші, а й змусили виробництво і виснажити ринковими товарами. За наявної економічної ситуації при останній ціні не могли бути досягнуті, що виходило із самої ж монетаристської класичної теорії грошей. Стосовно першої — у 80 відсотків населення зайві гроші не було. Аде, лібералізація ціни, подання економічної заціли, була, по суті, адміністративна, не економічна опуклоуваючою акцією з фатальним наслідком.

Ринок як сфера обміну існував роками, і його слід було наслідувати, а не створювати. А створення ринкової системи стихійного регулювання виробництва через ринкові ціни і прибутки як антипод планової системи керування економікою відомо з небувалого руйнування при створенні ринкової інфраструктури було, звичайно, політичним авторитаризмом. До завершення будівництва нового будинку старе житло ніколи не чинило помилки. І в теорії, і в практиці. Трагедія полягає в тому, що нікого стихійного ринку в світі давно вже не-

ма. В розвинених країнах він існує завдяки за часів ринкової капіталістичної епохи.

Ось два приклади зі сходу мого іменем. М.Тетчер: «Англія булавою своєю економіку 200 років»; Д.Гелбарт, лауреат Нобелівської премії, економіст: «За великий ринок можуть ругати лише люди з похитаним надмір»; В.Ломоносов, економіст, лауреат Нобелівської премії: «Ваш діл в економіці виходить далеко за рамки зарплатного галузі»; Д.Роско, економічний радник британського парламенту: «Росія з панами МВБ пішла шляхом деіндустріалізації економіки»; В.Карте, німецький економіст, професор, радник російського парламенту: «Необхідно ілюмінувати проведення реформи, необхідне регулювання, радикальна приватизація підприємств»; промислові дослідники Інституту економіки РАН: «...переварт ринкової економіки можуть настати лише через 45-50 років. Тобто «поки сонце зійде, роса очі виїсть».

Відбувся не «перехід до ринку», а перехід від бідності до злиднів. Економіка Росії ще живе лише завдяки незліченній кількості вироблених багатств і продовженню експлуатації внутрішньої робочої сили. Думки про її відносну благополуччя — лише ілюзії, що підтримуються сумнівною стабільністю курсу рубля та бравалою адміністрації. А в перспективі дефіцит бюджету сягає 14 відсотків валового внутрішнього продукту, що загрожують гіперінфляцією.

Президентів України дотримується чимало докорів і звинувачень зі сторони власного шляху розвитку за умов залежності від Росії. Але йому слід відійти належності, як історії, а не сучасності, і не слідувати шляху, коли по логічному шляху, вперд на ложне сесетико ті не вирішались ідти».

Структурна криза дуже осяжна і широкі. Однак дослідження й приводить до висновку, що її «вузловим ланкою» є організаційна структура виробництва з надмір високою фондемістністю продукції. Другий вузол, що загрожуватиме розв'язання першого, можна сформулювати так: іщо

не може бути кінцевим економічним продуктом, якщо воно не сприяє споживанню або розвитку виробництва. Тут розв'язанням є відмова від «відносної» промислово-фінансового бізнесу США, що набуває небезпечної поширення. Бо, по-перше, США в результаті цього атримали переміщення з продукції праці і рівня заробітної плати і, по-друге, фінансові спекуляції більше «б'ють» по національній економіці. Скажімо, якщо й формі витрати переверстає своє виробництво до країн з дешовою роботою силую але аналізують цього збільшення безробіття в США та ін.

Перебудова організаційної структури виробництва, що сприяє розв'язанню не менш загальної промислової проблеми, затята створити в Україні «ядро». Її особливості полягають також у тому, щоб уникнути болючого етапу «переходного парадоксального» і перейти до нової економіки не через руйнування виробництва, а через його модернізацію.

В результаті здійснення програм перебудови організаційної структури виробництва (і його виробничої структури) за короткий час — 3-4 роки — можна отримати такі результати: позитивні економічні ефекти; версифікація виробництва; підвищення продуктивності праці і капіталу в 6-8 разів; наповнення споживачного ринку; збалансування бюджету; реальна демонополізація і розширення виробництва; усунення перешкод перед науково-технологічним розвитком; шорічні темпи приросту ВНП — в розмірі 8-13 відсотків; скорочення витрат сировини, матеріалів, палива і енергії до 40-60 відсотків та ін.; створення умов і передумов для розвитку всіх галузей економіки завдяки розширенню виробництва і економічному значенню і впливу програм.

Що стосується програму доповнює план є більш короткостроковий розширення виробництва, спрямований на усунення дисбалансів і забезпечення стабілізації й поліпшення економіко-соціальної ситуації.

Василь БОРОДАТИЙ,
академік, професор;

Людмила ВІХАТЕНКО,
генеральний директор ВО «Пресмаш»;

Олександр ЗАЙЦЕВ,
професор;

Людмила ЛОВАНОВ;
академік, професор;

Іван ПРОДІШС,
академік, професор;

Олександр РЕДЬКІН,
академік, професор;

Олександр ЯКИМОВ,
професор.

СПОЧАТКУ ЗНЕЦЕНННЯ, ПОТІМ ОБВАЛ

Про тарифи на електроенергію

Сьогоднішня політико-цінотворення у паливно-енергетичному комплексі завдає серйозної шкоди економіці України.

За умов жорсткого і, головне, постійного та значного відставання Міністерства економіки з урегулювання ціни на електроенергію на міжбанківському ставі енергетика — одна із базових галузей промисловості. Встановлені тарифи на електроенергію не тільки не компенсують реальних витрат палива. Лесову частку — понад 80 відсотків собівартості енергії — становлять витрати на придбання палива (за зарплатою з урахуванням ціни на електроенергію). Але це тільки пів справи. Складається ситуація, зрозуміла для економістів: не отримавши від реалізації електроенергії потрібних для придбання палива коштів, енергетика не може виробити необхідної для промисловості кількості електроенергії, доводиться вводити обмеження на споживання електроенергії. А менше надходить коштів від реалізації електроенергії, палива закуповують ще більше і т.д.

Ось так криза цінової політики перетворюється на енергетичну. Хоча не можна казати про енергетичну кризу за наявності достатньої кількості промислових від постачальників палива. А тарифи, зі значним заниженням, переділять тарифів на електроенергію не тільки слабо стабілізують роботу енергетики, а й свідомо істотно ускладнюють її. Так величезний збиток завдає енергетиків електроенергії відключити, як правило, без попередження, що спричиняє позашляхові витрати підприємств.

За будівництва потрібно виходити з реальних умов. У всіх країнах світу, навіть зі стабільною економікою, тарифи на електроенергію регулюють дуже оперативню, навіть з інтересом інфляції.

За умов наших економічних відносин з метою стабілізації роботи промисловості доцільно зберігти жорстке державне регулювання тарифів на електроенергію тільки для «сольових» груп споживачів — населення, бюджетних організацій, можливо — для виробників сільськогосподарської продукції. А надані кошти з того, що ціну кі-

лово-години вказує ціна палива. Зобов'язати Міністерство енергетики ціномісно самостійно розраховувати і встановлювати тарифи для окремих груп споживачів, виходячи з фактичного палива, що фактично споживається. Причому обсяг палива, який ціну кілово-години за місяць до початку розрахункового періоду. За таких умов з'ясується, чи дійсно відсутність підприємств, які не мають зобов'язань з оплати електроенергії, як кількість електроенергії без обмежень.

Принцип слід зупинитися на тарифах «сольової» групи споживачів. Надати кожну групу потребу у жорсткому регулюванні їх тарифів, не треба забувати і про заощадження енергії. Якщо електроенергію обходиться споживачем у кілька разів дешевше, ніж інші види енергії (палива), про її заощадження говорити вже не вийде. Дуже важливи практичні заходи з встановлення і підняття умов плати за електроенергію для окремих категорій населення (зобов'язати за паливими тарифом розраховувати обсяг палива 60 відсотків абонентів), що ще

більше посилює роботу із заощадження енергетичної.

Безсумнівно, потрібен соціальний захист малозабезпечених верств населення, але робити це слід не через загальне зняття енергетичної з усіх квартир чи будинків, а через тарифно-будівельні і соціальні заходи. Велику моральну, а й матеріальну шкоду завдають рішення про встановлення «механізмів» і надмірних тарифів на електроенергію для населення. Встановлення норми відпуску електроенергії на одного абонента зумовило справедливий обурення житлових сімей і сімей, які мешкають разом в одній квартирі чи будинку, у чому також бажано відслідкувати і надмірні витрати. Реальна населення на такий акт не раз підтвердила: вартість електроенергії для потреб населення (зов би це було) дуже вища, ніж для підприємств, гараж чи двір без значення для єдиного тарифу.

Олександр СВЕТЛИК,
заступник генерального директора
Національного диспетчерського центру
електроенергетики України.

У «Карпат» високі орієнтири

На аренах країни і світу

**Слава Україні!
Дивіться захоплюючі матчі
по вашому кишеньковому
телевізору CASIO!**

Відчуйте це зараз!
Температура **CASIO** світового класу

CASIO COMPUTER CO., LTD.
CIS & E. EUROPEAN SALES DIVISION
P.O. Box 25, Shinjuku-ku, Tokyo, Japan
Fax: 03-3342-4729
Telex: J26931 CASIO /J26355 CASIO

**БАЛАНС
АКЦІОНЕРНОГО
КОМЕРЦІЙНОГО
БАНКУ
«УКРАЇНСЬКА
ІНАНСОВА ГРУПА»
на 01.01.1994 р.**

Підприємство "БЕРКУТ"
здійснює взаєморозрахунки
з державами рубльової зони
через систему
коррахунків АКБ ЛЕГБАНК

Виконує інші
фінансові послуги

тел. (044) 417-35-24
тел/факс (044) 417-42-49

**Реализуем
со склада в Киеве,
по минимальным**

ценам:

кабель РВВГ, АКВВГ, КГ;
провод АППВ, АПВ;
электросчетчики однофа-
зные СО — Н446М;
трансформаторное и ту-
бинное масло.

Тел.: (044) 220-84-20

**Свіжі
АПЕЛЬСИНИ
З
ГРЕЦІЇ**

зі складу
в Києві.

Телефон/факс:

4 лютого 1994 року, № 22 (772)

PAID UP

